

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.il

חולין דף פו.

השוחט את הטרפה או הנוחר את העוף שפטור מכיסוי לרבי, באיזה מהם פשוט הדבר,
ובאיזה מהם הוא חידוש?

מה הוא חידוש דהמני?	מה פשיטא דמהני?	
להטריף קודם	לנחור ¹	לרב דימי - צא וטרוף אמר ליה
לנחור	להטריף קודם ²	לרבין - צא ונחור אמר ליה

חש"ו ששחטו ואין אחרים רואים אותן, האם שחיטתן צריכה כיסוי,
והאם אפשר לשחוט לבנה של הפרה אחרי שחיטתן?

לענין אותו ואת בנו	לענין כיסוי הדם	
מותר לשחוט אחריהם	פטורים מלכסות	לר' מאיר ³ ולרבי
לכתחילה: אסור לשחוט אחריהם בדיעבד: אינו לוקה ⁵	חייבים לכסות ⁴	לרבנן

¹ רב דימי ס"ל שרבי אמר לר' חייא שאפ"י יוכל להטריף קודם ואח"כ לשחוט ויפטר מכיסוי הדם, דלנחור לא הוצרך לומר לו דפשיטא דמהני, דהא ס"ל לרבי דיש שחיטה לעוף מה"ת וא"כ נחירה ודאי שלא צריכה כיסוי, והחידוש שגם אם עשאה טרפה קודם לא צריכה כיסוי דס"ל לרבי כר"ש בכיסוי הדם - דשחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה.

² רבין ס"ל להיפך, שרבי אמר לר' חייא שאפ"י יכול לנחור ויפטר מכיסוי הדם, דלעשותה טריפה קודם לא הוצרך לומר לו - דפשיטא דמהני, דהא ס"ל לרבי כר"ש בכיסוי הדם דשחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה וודאי שטריפה אינה צריכה כיסוי, והחידוש שגם בנחור ל"צ כיסוי, ולא נאמר דאין שחיטה לעוף מה"ת ונחירתו זו שחיטתו וחייב בכיסוי, קמ"ל דס"ל לרבי דיש שחיטה לעוף מה"ת.

³ ס"ל לר"מ שרוב מעשיהם מקולקלים, והאוכל משחיטתם חייב משום נבלה, ולכן פטורים מלכסות דהוי כנחירה ועיקר שאינו שחיטה בכלל (שגם ר"מ דלעיל דף פה. מודה בזה של"צ כיסוי). וכן יכול לשחוט לבנה אח"כ.

⁴ כן הסיקה הגמ' שרבנן חולקים על ר"מ גם ברישא, דחוששים שמא שחטתם כן טובה, וצריך לכסות אחריהם.

⁵ וביארו תוס' (ד"ה מאי) דמספקא להו לרבנן אי רוב מעשיהן מקולקלין או רוב מעשיהן מתוקנים, ולכך לא מועלת החזקה כלום דאולי יש רוב נגדה, ולכן אסור לשחוט אחריהם דשמא מעשיהם מתוקנים. אולם לענין מלקות אם שחט, א"א להלקותו, דאולי רוב מעשיהם מקולקלים ולא היתה שחיטתם הראשונה כלום.

חוקן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.il

חולין דף פו.

לר' מאיר דס"ל סמוך מיעוטא לחזקה בתינוק שנמצא בצד העיסה,
מה הוא הודאי ומה הוא הספק שמחמתו מטהרים? [תוד"ה רוב].

מה הוא הספק?	מה הוא הודאי?	
ספק אם טיפח באשפה ונטמא	דודאי נגע בעיסה - דאנו רואים בצק בידו	לרש"י - רוב תינוקות מטפחין באשפה
ספק אם נגע בעיסה - דשמא אדם טהור נתן לו הבצק ¹	ודאי טמא - דנשים נדות מחבקות אותו	לתוס' והירושלמי - רוב תינוקות מטפחין בעיסה

חולין דף פו:

האם צריך כיסוי לכל אחד ואחד בדלהלן, או סגי בכיסוי אחד?

שחט חיה ועוף	בשחט הרבה חיות או הרבה עופות	
כיסוי אחד	כיסוי אחד	לרבנן
כיסוי לכל אחד ואחד	כיסוי אחד	לר' יהודה

¹ וסבר ר"מ לטהר, דסמוך מיעוטא דלא נגע בעיסה אלא אדם אחר נתן לו, לחזקת טהרה של העיסה, ולכך העיסה טהורה. אולם רבנן ס"ל דכיון שדרך התינוק לטפח בעיסה מעצמו - הוי רובא, ורוב מכריע את החזקה. וכיון שאמרינן שמסתמא נגע בעיסה, אפ"י אם לא יהיה עיסה בידו יהיה טמא, דהא התינוק ודאי טמא, ויש לנו רוב לומר שנגע בעיסה.